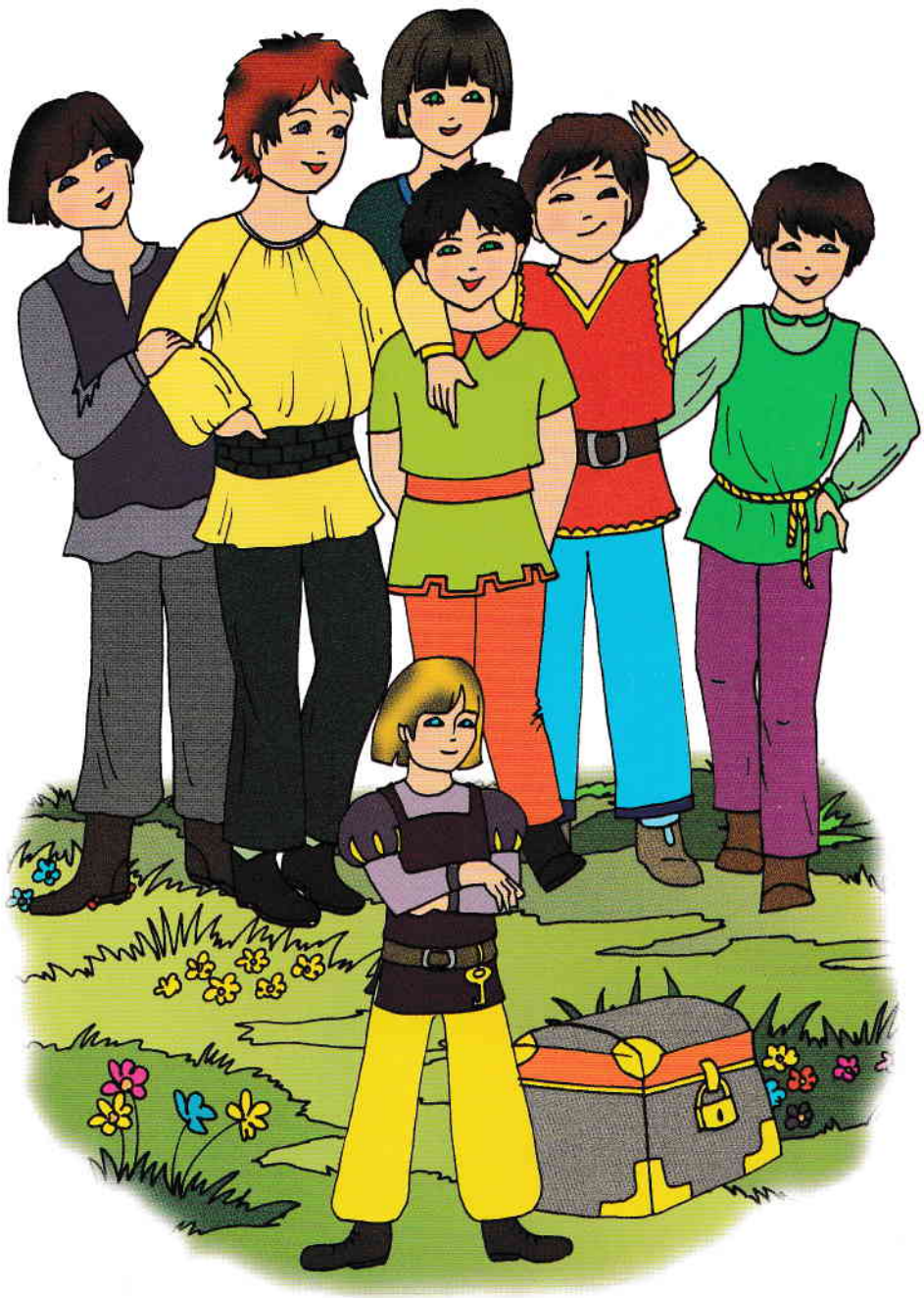
LIBRIS | We know books

Charles Perrault

Tom Degețel

Adaptare text: Aurora Ixari
Grafica: Liliana Onofrei
Tehnoredactare: Carmen Dinu

IULIAN JUNIOR

A fost odată, demult, un tăietor de lemne şi soţia lui, care aveau şapte copii, toţi băieţi. Cu o familie aşa de numeroasă, părinţii nu mai ştiau ce să facă din pricina sărăciei. Amărăciunea le era sporită de cel mai mic dintre copii care nu crescuse deloc şi, pe deasupra, nu rostea niciun cuvânt.

Pentru că la naştere era micuţ cât un degetar, mezinul fusese poreclit Tom Degeţel. Asupra lui se revărsa toată răutatea celor din jur, deoarece credeau ca prâslea aducea ghinion familiei. Deşi era obidit de fraţii săi şi nu scotea o vorbă, mezinul asculta cu multă atenţie tot ce se spunea în casă, şi adesea îşi dovedise înţelepciunea.

În anul în care începe povestirea noastră seceta cumplită dezlănțuise o mare foamete. Părinții celor șapte băieți nu mai știau ce să facă pentru a găsi ceva de mâncare. Atunci, hotărâră să-și lase copiii în pădure, gândind că doar așa or scăpa cu viață, fiindcă acasă se părea că foamea îi va răpune pe toți.

– Nevastă, zise tatăl, într-o noapte, cu ochii în lacrimi, nu mai avem ce da copiilor de mâncare! Ca să nu moară lângă mine, îi duc mâine în pădure și-i las acolo. Cu ochii după adunatul vreascurilor, ei n-or să bage de seamă că i-am lăsat singuri.

– Vai, bărbate, ce viața nefericită! plânse amarnic sărmana mamă.

Și astfel, părinții căzură de acord să-și părăsească băieții în pădure.

